

Gl.kjærshovedgård, d.15/11, 2016

Til medlemmerne af folketingets miljø- og fødevarerudvalg.

Vedr. forslag om forsøgsvis opstilling af vindmøller i Nørlund og Gludsted plantager i Ikast-Brande Kommune.

Som ejer af en ejendom, der har direkte skel til den vestlige del af Gludsted Plantage, har jeg med stor opmærksomhed fulgt historierne i dagspressen omkring miljøministerens annoncerede ændringsforslag til fredskovsloven.

Det er specielt forslaget om opstilling af 200 m høje vindmøller i midt- og vestjyske hedeplantager, der har været interessant for mit vedkommende.

Der har i Ikast-Brande Kommune været en massiv folkelig protest mod opstilling af større vindmølleanlæg i det åbne land. Vindmølleindustrien har en meget stor betydning for kommunen, og borgmester Carsten Kissmeyer har derfor – forståeligt nok -foreslået, at man undersøger muligheden for i stedet at benytte de store skove i området til vindmølleprojekter.

Miljøministeren ser tilsyneladende meget positivt på at gennemføre en forsøgsordning i netop Ikast-Brande. Og det er i medierne blevet fremført, at det primært er hensynet til lokalbefolkningen, som er hovedargumentet for denne del af ændringerne i fredskovsloven. Og understregningen af skovenes størrelse har – i hvert fald hos undertegnede – givet det indtryk, at man vil placere anlæggene så langt væk fra beboelse som overhovedet muligt, underforstået centralt i plantageområderne.

Jeg har d.d. modtaget et svar fra Carsten Kissmeyer på nogle spørgsmål, jeg har sendt til ham omkring placeringen af møllerne i forhold til beboelse. Og svarene giver nok et lidt mere nuanceret billede af kommunens planer. Han skriver, at man stadig vil benytte sig af det generelle afstandskrav til beboelse på 4 x møllehøjden, i dette tilfælde 800 m. Inden for denne grænse skriver borgmesteren endvidere, at man vil benytte sig af muligheden for opkøb/erstatning af ejendomme hvis dette er nødvendigt. Det giver – efter min mening – grund til at forvente opstilling af møller i vest- og sydvendte kanter af plantagerne. Der er en vis logik i dette, da det vil give en langt bedre udnyttelse af møllernes kapacitet, end hvis de henvises til centrale områder i skovene, hvor vinden er mere turbulent og uberegnelig på grund af passagen hen over bevoksninger af varierende højde. Hvis det er dette scenarium der bliver realiteten, forsvinder hovedargumentet for opstilling af vindmøller i fredskov, sådan som jeg har forstået det.

Jeg mener derfor, at udvalget, før man slipper kommunalbestyrelserne løs i hedeplantagerne, bør sikre sig, at en forsøgsordning, som meget vel kan skabe præcedens, bliver gennemarbejdet på en måde, så man lever op til det erklærede mål – at der bliver taget behørigt hensyn til de lokale borgere ved opstilling af meget store vindmøller.

Her kan man godt –efter min mening – tage udgangspunkt i testcentret i Østerild Plantage. Overvejelserne har langt hen været de samme. Møllehøjden i Østerild er på maksimalt 250 m – de

fleste af de opstillede møller har en højde på mellem 190 m og 220 m. Altså tæt på de mølletyper, som forventes opstillet i Ikast-Brande.

I Østerild oprettede man et såkaldt støjfrekvensområde med en radius på 10 x møllehøjden, altså betydeligt mere end det kommunen tilsyneladende vil benytte i Nørlund og Gludsted.

Indenfor støjfrekvensområdet fik private lodsejere tilbudt erstatning eller køb af deres ejendomme, hvilket – på trods af stor lokal modstand i begyndelsen – har bevirket, at projektet i dag nyder stor opbakning og betragtes som et aktiv for hele området.

Hvis dette overføres til forslaget fra Ikast-Brande Kommune, skal møllerne placeres minimum 2 km fra beboelse. Dette kan lade sig gøre, hvis møllerne placeres centralt i plantagerne. Hvis det af praktiske eller økonomiske årsager ikke betragtes som værende optimalt, bør det være industriens opgave at forhandle sig frem til aftaler med de berørte borgere indenfor de 2 km. Der må vel også være lidt penge at gøre godt med, da man ikke, som ved opstilling i det åbne land, skal lave købe-/lejeaftaler med private grundejere.

Jeg må indrømme det hører til sjældenhederne, at jeg er helt og aldeles enig med Danmarks Naturfredningsforening. Men det er jeg i dette tilfælde! Vindmøller af denne størrelse hører til på havet. Det er en skam – i et samfund hvor den totale fred og ro efterhånden er et sjældent gode – at opføre anlæg af denne karakter, i et storslået naturområde med netop disse kvaliteter. Vi der bor her er ikke deporterede, som nogen i storbyen ind i mellem synes at mene, men fordi vi værdsætter områdets uforstyrrethed. Hvis man beslutter at tage det fra os – helt eller delvist - er det mindste vel at forvente en – i ordets mest oprindelige forstand – ordentlig behandling.

Mvh

Ole Tranberg